

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló” a vobis institutum ad cat olicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általatok katholi: sok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló” cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. március 6-án.)

Előfizetési árak:

1 évre 12 kor., $\frac{1}{2}$ évre 6 kor., $\frac{1}{4}$ évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Főszerkesztő:

BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent István tér 1.

Egyes számok kaphatók a kormánybiztársakban.

Dr. Saára Gyula.

A székesfehérvári függetlenségi párt véglegesen megállapodott tegnapi napban, hogy Zichy Jenő gróf örökébe városunk egyik legtisztéletreméltóbb polgárát, Saára Gyula dr.-t, a függetlenségi párt elnökét ülteti. Személye körül összpontosult az a bizalom, a mely ellenállhatlan erővel lelkesítette fel városunk polgárait egész általánosságát, hogy a nagynevű elődöt oly férfi kövesse, a kiben az egyéni jellem kiválóságain kívül az elvhűségnek, valamint a tudásnak oly mértéke egyesül, hogy ős királyi városunk büszkén nyujthassa át a lobogót annak a férfinak kezébe, a ki arra csak dicsőséget, csak becsületet hozhat.

Ismerjük őt a városi életünk mozgalmában. A közügynek nem volt egyetlen árnyalata a mely az ő gondolkozó, mindent komolyan átható figyelmét kikerülte volna. Hozzászólt csaknem minden kérdéshez s a ki a törvényhatósági bizottság működésének uterén tartotta a kezét, konstataihatta, hogy Saára Gyula dr. állásfoglalása a legtöbb esetben magával hozta az ügy diadalát, ha azt pártolta vagy bukását, ha azt ellenezte. Az ő komoly, mindenkor tárgyilagos felfogása, a végle-

tekig menő lelkiismeretesség, a melylyel ügyeinket tárgyalta, megszerezték neki polgártársai előtt azt a bizalmat és tekintélyt, a mely őt tudása, önzetlen, fáradalmat nem ismerő lelkiismeretes munkálkodása révén méltán megillette. Városi adminisztrációnk bármely részletében otthonosnak érzi magát s szava mindenütt, mint a szaktekintély szavának sulya esik a mérlegre. Ezert hallottuk nem egyszer, hogy a polgárok óhaja valamely változás esetén első sorban az ő kezében óhajtaná látni városunk vezetését.

Saára Gyula dr.-t puritán meggyőződése évtizedek óta a függetlenségi párt táborába vezérelte. Az ő meggyőződése nem a máról holnapra alakuló vélemény. Hive volt a függetlenségi eszmének akkor, a mikor a hatalom üldözte, vagy legalább is neveltségessé igyekezett tenni mindazokat, a kik akadályt és meghunyászkodást nem ismerő meggyőződésükkel a vizontagságok közt is ott állottak a függetlenségi eszmék őrtüze mellett s rendületlen meggyőződéssel vallották, hogy a hazának végleges s teljesen kialakuló boldogulása csakis a függetlenségi eszmék jegyében juthat egykor érvényre. Meggyőződése rendületlen maradt akkor is, amikor a

függetlenségi eszmék ereje letörte a mult korrupciójának korlátait s egy csapásra meghódította Magyarországot. Az ő meggyőződése egybe van forrva a magyarországi függetlenségi párt ideális irányával, egész történetével. Az országgyűlési függetlenségi párt úgy tekinti Saára Gyula dr-t, mint az elvhűség, a tudás és ideális meggyőződés typusát s azért méltányolták oly őszintén a párt országos vezetői a függetlenségi párt kifejezett óhaját, midőn a függetlenségi eszmék képviselőlet olyan férfira bízták, a ki a bizalmat és tiszteletet nemcsak városunkban, hanem a párt országos oszlopainak szemében is régtől fogva kiérdemelte.

Nincs közéletünknek egyetlen része, akár a földmívelést, akár az ipart, akár a társadalmi élet bármely részletét tekintjük, amely Saára Gyula dr. tevékenységét, áldozatkészségét évtizedeken keresztül nélkülözte volna. Róla bátran elmondhatjuk, hogy a munka embere, aki a tétlenséget nem ismeri, aki pihenni is csak akkor megy, amikor fizikuma föltétlenül megköveteli ezt tőle. Jelleme, egyéniségének tiszta, mocsoktalan érintetlensége tiszteletet vivtak ki neki a multban s ez a tisztelet messze előre vetette sugarait a jövőre.

A dohánygyújt.

— A Fejérmegyei Napló tárcája. —

Irtá: J. H. Rosny.

— Szerelmi házasságot kötöttem, kezdte elbeszélését Martial Daveult. Igen, bevallom, szenvedélyesen szerettem feleségemet, sőt mondhatom, hogy a mézes hetek nálunk a rendesen jóval hosszabb ideig tartottak. De végre is eljött az idő, midőn életem párja közömbös lett előttem. Nem, mintha talán valamelyest elhanyagoltam volna. És ha valaki kérdezné, hogy miképpen történt, bizony nem tudnék felelni, mert lassan, észrevétlenül, idővel azt tapasztaltam, hogy jól esik a régi helyeket, klubokat, társaságokat felkeresni, eleinte ritkán, később gyakrabban... mind gyakrabban. Julienne észrevette elhidegülesemet és sok mindent megtett, hogy visszahűdítson magának; mint az asszonyok többsége, ő is hosszú ideig tudott volna szeretni. És hogy meggyőződött arról, hogy minden erőlködése hiabavaló, felébredt benne az asszony és beismerem, én huztam a rövidebbet.

Tetőtől talpig tisztességes asszonynak tartottam Juliennét és eme véleményem annyira gyökeret vert bennem, hogy becsületességében még álomban sem mertem volna kételkedni.

Két hónappal ezelőtt mégis nyugtalanokdni kezdtem. Magaviselete megváltozott. Toalettei kevésbé diszkrétek, illatszerebb, áthatóbb és kék szemű mintha tüzezebbek lettek volna.

— Jó lesz részen lenni — mondtam magamban — ez az asszony valami rosszban tőri a fejét.

Bár így monologizáltam, — nem tagadom — bensőm azért teljesen nyugodt volt. De Julienne állandóan eltávozott hazáról, csak későn jött

vissza, járása gyors, sietős és óvatos volt: nem egyszer épen ebéd idején tért haza, sőt négytörtént az is, hogy azután is.

Nyugodtságom mintha zugolódni kezdett volna. Titkon figyelemmel kísértem Juliennét és rettenetes érzés fogott el egy este, midőn feléje hajolva, hogy a szokásos szertartásos csókot leheljem homlokára, dus selymes hajából dohánygyújtást éreztem áradni. Hiszen én nem dohányzom. Tisztában voltam rögtön a helyzettel. Julienne iránti minden bizalmam, lacára a gyanu irtózatossá érzése vett erőt rajtam. És másnap, sőt azután is éreztem a bodros, szőke hajfürtök-ből a dohánygyújtást szétáradni.

Esztelennek kellett volna lennem, hogy még tovább is kételkedjem. Munkaidői tudtam azért magamon és másnap megbiztam egy magánidejét, hogy feleségemet szemmelartsa. Néhány nap mulva már kimerítő és részletes jelentést kaptam kézhez. Megtudtam, hogy feleségem napokint egy és ugyanazon órában a rue de Clichynek egyik emeletes házába tér be, hol egyedül, hol meg egy alacsony köpcös alak társaságában. Mindezek után pedig felkerestem a a rendőrséget, hogy segítségével Juliennét a házasságtörés bűnében in flagranti tetten érjem.

Az ügy fejleményei simán haladtak ezután. Mikor megérkeztünk, titkos megbizottaim már jelentették, hogy a bűnösök rejtett lészkükben vannak. A kerületi biztos erőlyesen kopogtatott az ajtón és a törvény nevében való kinyitását követelte. A lakás belsejéből rövid ideig zaj halatszott ki, majd feltarult az ajtó és a küszöbön megjelent feleségem kalap nélkül, zavartan.

A rendőrszt rövidesen elmondta jöveleltekét és engem nyugodtságra, higgadságra intett.

Julienne méltatlankodva hangoztatta ártatlanságát. Megvallom, lázas kíváncsisággal tekintettem körül a kis szobában, hogy a büntársat megpillanthassam.

— Ön nincs egyedül — mondta mosolyogva a rendőrtisztviselő.

Julienne vállat vont, mig én berontottam a szomszédos szobába. A rendőrszt, hogy esetleges heveskedésemet megakadályozza, gyorsan nyomon követett.

A szoba sötét volt, az ablakok betéve s a függönyök lebecsátva. Az ablak mellett meghúzódva egy sötét alakot pillantottunk meg.

— Nyomorult — ordítottam rá, magamon kívül, vak dühömben.

— Nyugalom! — csitított a biztos, s megragadta karomat.

A kisérőnkben levő lakatos kinyitotta az egyik ablakot és felhuzta a függönyüket, mire kivehettük a férfi egész alakját, de fejét következetesen elfődte. Tényleg úgy amint jelentették nekem, kicsiny termetű volt. Egyszerű ruházata, nagy bur kalapja volt, cigarettázott.

— Mit csinál ön itt? — Kérdezte a rendőrtisztviselő.

— Ezt nekem kellene önöktől kérdeznem, — felelte a második félhangosan. — Mindazonáltal válaszok kérdésre: Cigarettázom.

— És kicsoda ön?

— Azt teljesen az önök elmésségére bízom, hogy kitalálják — kiáltott a büntárs éles hangon és nevetésbe tört ki.

Izgatottságom a végletekig felcsigázva e szemtelen nevetésen, rárohantam az alakra, aki elugrott előlem, folytonosan nevetve. A rendőrtisztviselő belém kapaszkodott, hogy visszatartson, de sovány, vézna ember volt, mig én erős, termetes és nem került nagy megerőltetésembe,

Mai lapunk 4 oldal.

A meggyőződés embere volt mindig. Ilyen volt vallásos érzületében is. Tette, ha százak gunyja szállt is feléje, mert a szíve sugallotta és megtette volna, ha anyagi kárral járt volna is meggyőződésének színvallása. E mellett türelemmel és kötelességteljesen viseltetett a mások meggyőződésére iránt is, hogy a tisztelet általános mértéke mindenkor köréje fonódott.

Őszinte meggyőződés má Fehérvárott, hogy a függetlenségi párt keresve sem találhatott volna lobogója lengetésére Saára Gyula drnál alkalmasabb, egészségesebb férfit. Ő a miénk. Az volt a múltban, az lesz a jövőben. A mi érdekeink istapolója, a mi bizalmunk letéményese. Székesfehérvár szab. kir. város polgársága nyugodt lélekkel bizhatja rája képviseletét. Igaz emberre, komoly, munkás, lelkiismeretes, edzett tapasztalattal, bőséges tudással bíró férfira bizza a mandátumot.

Az alcsutói jubileum.

(Saját tudósításunk.)

Mint előre jeleztük már, az alcsutói zárda az elmúlt évi december hó 30-án főnnállása huszonöt éves jubileumát ünnepelte. Az ünnepeleyn megjelent *Klotild* főhercegnő *Erszébet* főhercegnővel, *Szirmay* Sarolta grófnő udvarhölgyével, *Holdházy* Mária nevelőnővel, ugyszintén a főhercegi uradalom részéről *Rácz* Kálmán titkar, *Hatos* János főkörtész és sokan mások.

Az ünnepelelyre *Prohászka* Ottokár dr. székesfehérvári megyéspüspök a rossz ut miatt el nem jöhetett. Az ünnepelely végén *Pintér* Ferenc helyi kaplán a következő nagyhatású szép beszédet mondotta:

— Szép ez a föld, midőn tavasszal belőle millió élet fakad, rajta arannyal ékes kalászkok lengegek, ámde a földet értékessé, vonzóvá csak a lelkek teszik, ha azok élnek, ha a szívek érelyes érzelmektől emelkednek, ha a szemekből a

hogy lerázam őt magamról. Őrült hajsza kezdődött most a szobában. Bár nem volt olyan gyors, mint én, de sokkal ügyesebb és fürgén siklott el előttem, hol a karom alatt, hol az asztal, vagy más butodarab között.

Végre is sikerült őt egy sarokba szoritanom. Ekkor gunyos nevetés csak fokozódott és hirtelen lerántotta nagy széles kalapját fejéről.

Csattanós színházi jelenet következett. Előttem állt *Julienne* nagynője, egy bizarr, excentrikus de minőnekfelet tiszteletreméltó teremtes és én . . . tátott szájjal — talán a váratlan meglepetéstől — egyetlen szót sem értettem az egészből. A rendőrtiszt is szeretett volna az öreg asszonnyal együtt jót nevetni.

Nem maradt egyéb hátra, mint bocsánatot kérni a rendőrtisztviselőtől, mint hivatalos személytől, ki ezután már kedélyesen fogta fel a dolgot és a lakatot kifizettem.

Amint azután magamra maradtam a két nővel, az izgatottság és zavar szótlanná tett. A néni gunyosan mért végig tekintetével. *Julienne*, amint reám nézett, szemében annyit bájta, annyit odaadó gyöngédséget láttam visszatükröződni, hogy ellenállhatatlan vágyat éreztem, őt karjaimba zárn.

— De végre is — szoltam remegve — tulajdonképpen minek is jötték ide?

— Hogy téged visszatérítsünk a feleséged mellé — kiállt a néni. És ha okos ember vagy, úgy nem fogod a jövőre elhanyagolni ezt a csodálatos asszonyt . . .

A lecke fényesen bevált. Odaadó, hű gyöngédséget érezek feleségem iránt, mely — úgy hiszem — nem is fog többé megszűnni . . .

tiszta lélek tükre ragyog felénk, mert ezek a szép lelkek varázsolják ide a földre az elvesztett, meg siratott paradicsomot. Szép az a falusi lak, ha ablakai előtt avagy ablakaiban piros rózsák virítanak, ámde azt a falusi lakot értékessé, vonzóvá, paradicsommá a lelkek varázsolják, ha élnek benne a lelkek, ha nemcsak azoknak a rózsáknak van meg a piros színük, hanem ha az arcukat is pirossá tudja még festeni az ártatlan lélek pirulása, mi az arcnak legszebb fátyola. Szépek azok a paloták, kastélyok drága emlékeikkel, de uraiknak hódolatot, nem szolgálait, miben a hatalmasoknak könnyen lehet részük, hanem szívbéli hódolatot, mi hűségben áll életre és halálra, csak a lélek élete szerez, ha tudniillik a bíbor, bársony, a fejedelmi korona nem romokat takar, hanem erkölcsiében megtisztult, anyagi lelkeket ékesíthet. Midőn így minden szépségnek, értéknek alapja a lélek élete, a tiszta erkölcs, először is imádatall boruljunk le a betlehemi jászolhoz, mert ebben ringott a lelki élet atyja, minden érelynek forrása az édes Jézus. Az édes Jézust ugyanis e földre a lélek szomja hozta, hogy azt a bűnök rabságába vert embert fől-szabadítsa, Isten fiainak méltóságába helyezze s tiszta, erkölcsös, szent életre meghívja. Ezért Jézus a mennyei boldogság életét volt képes megszakítani és egy földi élet boldogságát, munkáját, véres verejtékét volt képes áldoztatni adni. Innen mindazok, kik a lelkek életéért áldozatot hoznak, már itt a földön méltók a dicsőség koronájára, mert az Ur Jézus munkájában vesznek részt. A főherceggasszony is az Ur Jézus munkájában vesz részt, midőn ezt a zárdat létrehozta s azt nagy áldozatok árán főtartja. Mert mit is tesz egy zárdat alapítani? Egy zárdat alapítani annyit tesz, mint tüzhelyet rakni az érelynek, forrást fakasztani az élet sivatagjában az isteni félelemnek és emberszeretnek; anyit, mint a lelkeknek menedékhelyt építeni a társadalomban, hol a lélek edződik az engedelmessegen, átalakul az alázatosságban, ahol maga számára meghal, Isten iránt szeretetre gyul, maga körül Jézus jó illatát szórja, mely másokat követésre indít. Sokan azt hiszik, hogy egy szervezet meghalt a világnak, evezett a társadalomnak. Ezek iger rosszul tudják. A szerzetes nem a világnak hal meg, hanem önmagának, hogy egész létét áldozhassa a világnak, közjónak, az életnek. E zárda huszonöt éves története hirdeti, hogy bizony ez a zárda a társadalom, az életé akkor, midőn az ég és föld legdragább kincseinek, a gyermeknek lelkét gonozza ott az ovodában, az iskolában, sőt midőn elhagyják ezt az intézetet, mint jó arya figyelemmel kíséri lépteiket, mert remeg annál a gondolatnál, hogy csak egy is elbukhat. Avagy a zárda nem a társadalom egy nagy szociális kérdését oldja-e meg, midőn a szegényeket, úgy tekint mint kik Krisztushoz legközelebb állanak s mint ilyeneket gonduzza s érettük könyörögni soha meg nem szűnik, s azután nem a közjónak él-e, midőn azt a családokban megtört, mindenki által megvetett bűnös lelket átkarolja s mondja neki: akarod a békét, tegy úgy, mint a tékozló fiu, tekints az égbe s mond: fölkelek s Atyámhoz megyek, midőn a betegségben szenvedőnek, a haláltusában gyöttrődőnek meggyújtja a hitnek megszentelt gyertyáját, hogy világánál pillantsa meg az örök hazát, a melyért igazán érdemes szenvedni. Tehát mindenki láthatja, hogy zárdat alapítani anyit, mint Krisztusnak lelkekért égő szívét átültetni a társadalomba, az életbe. S midőn a főherceggasszony részt vesz Krisztus munkájában, a zárda főtartásával anyit áldoz a közjónak, mi lesz jutalma? Talán azok halála, kik ez intézet jótéményében részesültek? Lent vannak ok fenségéhez képest s halájuk semmi jutalom sem lenne a jószívűségért. Az Ur Jézus dicsősége lesz a herceggasszony jutalma. Jézus ajkairól fogja venni e szavakat: Aki velem munkálkodik e földön, örökre legyen annak része az én koronámban.

Ezután *Erszébet* főhercegnő az ovoda, leányiskola, fiúiskola összes növendékei között karácsonyi ajándékokat osztogatott. S miután a főherceggasszonyok a hallottak fölött legmagasabb megelégedésüket kifejezték, távoztak az intézetből.

UJDONSÁGOK.

Székesfehérvár, jan. 3.

— (Kinevezés.) *Szechenyi* Viktor gróf főispán *Paronyi* Elek Imre dr. v. ált. *Schleicher* Imre dr. m. ö. és *Rektorisz* Lajos dr. sárbogárdi ügyvédeket vármegyei tiszteletbeli főügyészekké nevezte ki.

— (Jelölések.) A függetlenségi párt vezető emberei tegnap este tartották meg első értekezletüket, amelyen a képviselőválasztás első és életbevágó ügyeit intézték. Tulajdonképpen bizalmas jellegű értekezlet volt, de határozatai annyira egybehangzóak s annyira a nagy nyilvánosság számára szánvák, hogy olvasóink tájékoztatásul egyetmást közüldömásra hozunk belőlük. Hogy a jelölt személyére vonatkozólag a bizalom egyhangulag Saára Gyula dr. körül összpontosul, az természetes. A párt mindenkor vezető emberei örömmel hangoztatták lelkük őszinte óhaját, hogy eszméiknek oly régóta legerősebb harcosa, Saára Gyula dr. vezesse a pártot diadalra. Az elnökségre bevalasztottak: ügyvivő elnöknek *Holly Géza* dr., társelnököknek id. *Almássy Ferenc*, *Erdőssy Bódog*, *Kenessey Gyula*, *Pénzes Imre*, *Rauscher Béla*. Kimondotta az értekezlet, hogy a központi vezetőséget decentralizálni óhajtja, vagyis minden városrészen külön elnököt és társelnököt választ, a kik bizalmi embereikkel a mozgalom minden szálát kezükben tartják. Elnökök lettek a Belvárosban dr. *Say Viktor*. Felsőváros I. ker. dr. *Csöppentzky Mihály*, a II. kerületben ifj. *Lits Ferenc*, a Vizivárosban *Pénzes Imre*, a Tővárosban *Kováts Alajos*, a Palotavárosban *Szabó Bakos András*. Ez értekezlet egyhangu határozat alapján kimondotta, hogy a hivatalos jelölő értekezlet vasárnap d. u. 4 órakor tartják, a mikor a polgárok közös óhajának megv. ánuulásaként Saára Gyula drt hivatalosan fölkerik a jelöltség elfogadására s a ki meghívotvan, el fogja mondani programját.

Hogy az értekezletnek ismét legyen valamely csorbája, a város polgárok egy másik része, a mint már ismeretes, *Havranek* Antal ismét jelöltül kiáltotta ki. Kedden délutánra értekezletre hívták össze a város összes függetlenségi elvű választóját, a kik közül 40—50 ember meg is jelent a helyszínen. Mi sokkal komolyabb és tiszteletreméltóbb embernek tartjuk *Havranek* Antalt, minthogy szóvá ne tegyék azt a dicselelő játékot, a melyet egyesek *Havranek* Antal nevével üznek. Utóvégre a ki becsülettel dolgozni tudott eddig, mindenesetre megérdemel annyit, hogy állítólagos jóakarói ne igygykezzenek tréfát üzni az ő cégére alatt. Az értekezlet összehívói első sorban annyira nem vették komolyan dolgukat, hogy meg arról sem gondoskodtak, hogy valaki a szándékukat elmondja. Legalább félóra azzal telt el, hogy egyik a másikra toltja a gyűlés vezetésének s a szószólás mesterségének munkáját így történt aztán, hogy az elnökjelölt díszes sorában parádézott *Zelei Imre* is, a kinek neve, multja, jelene és jövője van akkora program, hogy egy eszme bukfaceket hányjon alatta. A kinos szófecsérlésnek végre az egyik polgártárs vett véget azzal, hogy felállott és *Havranek* Antal érdemeinek koszoruját azzal kezdte, hogy *Havranek* annyira szép ember, hogy arról a menyországnak is tudomása van. Ilyen hangulathullámzások és szófecsérlések közt folyt a keserves idő, midőn végre *Szöllőssy Ferenc* megmentette a hazát és készületlenül a pártelnök díszes állására vállalkozván, mondott egyet és mást.

Nohát urak! a ki komolyan akar venni valamit, az ne tegye ki az ügyet a neveltségnek. Mert semmi sem gyilkol oly kegyetlenséggel, mint a neveltségesség.

— (Nyugalomba vonul.) *Kecúz* Izidor királyi törvényszéki bíró, mint értesülünk, beadta nyugdíjaztatása iránti kérelmét.

— (Újv. a hadseregben.) A folyó 1907. év január elsejével *Csutor* Aladár, *Plechschmid* Jenő, *Dengler* Jakab és *Klauber* Izrael tartalékos tiszthelyetteseket a helybeli császári és királyi 69-ik gyalogezredhez, továbbá *Müller* József dr., *Gulyás* József dr., *Csáki* Győző dr., *Hörváth* Gyula dr., *Szeletzky* Béla, *Goszthony* Iván, *Schwarz* István, *Pfeffer* Armin, *Szép* József és *Krausz* János tartalékos honvéddadapródokat a székesfehérvári

honvédegyalozredhez hadnagyká nevezte ki a király. *Wildmann* Károly hadapródtszihelytett a székesfehérvári 17-ik honvédegyalozredtől a nagyszabeni 23-ik honvédegyalozredhez, *Pinér* Gyulát és *Berger* Gyulát a trencsényi 15-ik ezredhez *Riffer* Sándort pedig a lugosi 8-ik honvédegyalozredhez helyezték át nagyvagi előléptetéssel. A kezelőtiszt karban tartalékos hadnagygyá nevezetett ki *Petrík* Zoltán a nagykanizsai 20. honvédegyalozredtől a székesfehérvári 17-ik ezredhez. Tartalékos honvédhadapródtszihelytettek lettek: *Farkas* Antal, *Prick* Mihály, *Haidékker* Jenő, *Gyarmati* Dezső, *Putay* Lajos, *Koltai Tóth* Loránt és *Rehus* Ede a székesfehérvári 17-ik honvédegyalozrednél. Ugyanoda *Levöczky* András tartalékos kezelőtisztihelytessé.

— (Megyebál.) A tuberkulózis ellen védekező egyesület hölgy tagjainak egy részét, valamint a fiatalság és a katona tisztikar képviselőit gróf Széchényi Viktorné tegnap délután 5 órakor értekezletre gyűjtötte egybe a városháza nagyszobában, hogy megbeszéljék azon módokat, amelyek mellett az egyesület a farsang folyamán saját pénztára javára valamely estélyt rendezhetne.

Az ülés folyamán Szüts Jenő alispán bejelentette, hogy mozgalom indult meg egy megyebál rendezése iránt, melynek tiszta jövedelme a tuberkulózis ellen védekező egyesület javára fordíthatnák.

Az értekezlet ezen bejelentést örömmel véve tudomásul, elhatározta egyhangyulag, hogy ez esetben külön bált vagy estélyt nem rendez, hanem egész erkölcsi súlyát a megyebál sikerének előmozdítására fordítja.

Ezután a bál előkészítésére gróf Széchényi-Viktor indítványára 16 tagú hölgy- és a fiatalság körétől férfi-bizottság választottat.

A bál, mely rendezői fényesenek ígérkeznek, január hó 26-án lesz a színházban.

— (A hó.) Az ünnepek alatt fehér világot élünk. Csak ugy porzott a hó az éjszakákban. Szánok csillogtak a jégnek irtak vidám korcsolyázók. És a szél s újra hullott a sok fehér pére, mintha valahol irdatlan kádból öntötték volna s mintha talán báli belépőt akart volna borítani a most nersokára farsangolni kezdő földre. Csillogó sorfalak emelkedtek a szekérutakon s a vasuti pályatestek mentén. Ebből lett a bökkendő. Jöttek a hóekék s a forgalmi akadályok. Késtek, elakadtak a vasutak s itt-ott szünetelt a közlekedés. Se vasuton, se szánon, se tengelyen nem lehetett előbbre jutni kinn a puszta, a határban, ahol ugyancsak befutta az utat a hó. Mindebből aztán különös fordulatok keletkeztek. Hogy az ünneplők valahol falun rekedtek, annak bizonyára ők örültek legjobban. De már annak, hogy a posta elmaradt, kevesen örültek. Most látszott meg, — nem ugyan az, hogy ki az igazi árva, hanem az — hogy mennyire megszokta a publikum a fővárosi lapokat. De hát ezek a mellékletes, kövér ünnepi falatok, akárcsak Kati a hárommunkás kis házból, nem jöttek ki a periferiákra. Olyan volt a helyzet újságok dolgában, mint a vasutasztrájk idején. No egyébként utazás dolgában sem sokat különbözött tőle. Utazni, elutazni nemcsak hogy tanácsos nem volt, de egyszerűen nem is lehetett néha. Maga a megyéspüspök sem juthatott el Aicsutra, no meg a Zichy Jenő temetésére készülő székesfehérvári deputátusok utja is el volt rontva. Ilyen volt a helyzet szombaton, vasárnap. Hétfőn fordulni kezdett, szerdán meg már locs-pocs lett minden. Ma már pocsolásban, sártengerben járunk. Hát ilyen változatos az idő, meg az élet s ami szép, ami tiszta, jó, elozlik, elolvad, mint a hó. A forgalmi akadályok egyébként megmutatták azt is, mennyire illuzórius a technikai haladás tökéletességébe vetett hit. Gözön, villanyon, gépeken diadalmaskodtak a hópihéék. A hópihéék, amelyek — az égből hullanak alá.

— (Iskolai jubileum.) A polgári illetve fel-leányiskola január 20-án ünnepi fenállásának harminc éves jubileumát. A jubileum bizonyos ünnepség keretében fog lefolyni. Az ünnepi beszédet *Havranek* József polgármester fogja tartani.

— (A honvéd temetése.) *Müller* Róbert 48-as honvédfőhadnagyot, kinek haláláról már megemlékeztünk, üjlesztendő napján temették a Szent-György közkorház halottskamrájából a Szentlélek temetőbe. Pompa, fény nem környezte egyszerű fekete koporsóját. Előkelő, nagyszámú gyászközönség sem kísérté utolsó útjára a tetőtől talpig jellemes szabadsághóst. Részvétlenség követte sírjáig. Am ez a bántóan egyszerű temetés mély benyomást keltett a figyeimes szemlélők szívében és üdvös tanulságos gondolkodásba ejtette őket. Hátatlansággal fizet a világ.

— (Kimitatás.) A székesfehérvári jótékony nőegylet által a szegénysorsú iskolás gyermekek felruházása céljából eszközölt gűjtés alkalmával adományoztak:

20 koronát Ó cs. és kir. fensége, herceg Liechtenstein Alajosné sz. Erzsébet főhercegnő.

50 koronát Prohászka Ottokár dr.

10—10 koronát *Dieterich Szilárdné*, *Karl Istvánné*, *Ozi Karl Józsefné*, *Károly János*, *Komáromy Károly*, *Krencz Ignác*, *Kuti Marton*, *Maticné*, *Mayer Károly*, *gróf Merániné*, *Nagy Alfonzné*, *Posits Mihály*, özv. *Say Istvánné*, *Szgyényi Marich Julia*, *Szuborics Jenő*, *br. Wense Róza*, *Wertheim Arminné*.

6—6 koronát *K. Horváth István*, *dr. Kuthy Józsefné*.

5—5 koronát *Ciszterci rendház*, *Csáp Miklósné*, *Deutsch Aladár*, *Deutsch Ignacne*, *Hausner Oszkárné*, *R. Horváth Jenőné*, *Schlesinger Sándorné*, *Tótenyi Antalné*, *Wertheim Pálné*.

4—4 koronát *Dieterich Berta*, özv. *Hammassné*, *dr. Ráday Lajosné*, *Saára Gyulane*, *Schlammadinger Alajosné*, *Schlammadinger Jenőné*, *Schmidt Károlyné*, ifj. *Weisz Jakabné*.

2—2 koronát: *Almásy Jánosné*, *Aujezdsky Adolfné*, *dr. Balassa Imréné*, *Balog Ferencné*, *Balog Lukácsné*, *Baró Jenőné*, *dr. Bierbauer V. né*, *Birkli Jánosné*, *Burchardné*, *Brünner Jánosné*, *Dáher Gyuláné*, *Deutsch Antalné*, *Deutsch Gyuláné*, *Diebala Györgyné*, *dr. Dubovszky Károlyné*, özv. *Eisenbarth Ferencné*, *dr. Eisenbarth Károlyné*, özv. *Eltz Jánosné*, *Enihecht Janosne*, *Emmert Henrikné*, *Endersz Jánosné*, *dr. Fanta Adolfné*, *Fejér Karolin*, *dr. Fiáth Györgyné*, *Fittler Béláné*, özv. *Fleischer Lajosné*, *Flaskar Józsefné*, özv. *Filits Miklósné*, *Gaal Ilésné*, *Gebhardt Ignácné*, *Gebhard Bodogné*, *Gerendai Gyuláné*, *Gerő Jakabné*, özv. *Göbel Jánosné*, *Grundböck Anna* Grundböck Ferencné, *Grünfeld Pálné*, özv. *Havranek Jánosné*, *Havranek Lajosné*, *Heckenast Kálmáné*, *Heinrich Aranka*, *Hellensteiner Imréné*, *Hermann Edéné*, *Hetyeyné*, *Huszar Adolfné*, *Hübner Károlyné*, *Jámborffy Józsefné*, *Juraszék Elemérné*, *Juth nővérek*, *Kaltenecker Viktorné*, *Kelemen Béláné*, *Kenessey Gyulane*, *Keresztes Zsigmondné*, *Kiss Ignácné*, *Kleiner Maria*, *Kristóf Károlyné*, *Kováts Ferencné*, *dr. Lauschmann Gyuláné*, *Lichtneckert Antalné*, *dr. Lowy Károlyné*, ifj. *Lövinger Mórné*, *Lukats Lajosné*, *Madarassyné*, *Mann Józsefné*, *Mayerhofer Ferencné*, *Máté Ferencné*, *Melcer Jakabné*, *Melcer Jánosné*, özv. *Mellán Edéné*, *Mészáros Ferencné*, *Moenich Károlyné*, *Molnár Béláné*, *K. Nagy Dezsőné*, *Nagy Ignácné*, *Nedenky Alajosné*, *Nyáry Gáborné*, *Osváth Albertné* *Palánszkyne*, özv. *Pellet Gáborné*, *Pető Miksáné*, *Pénzes Imréné*, özv. *dr. Pichler Józsefné*, *Pick Józsefné*, *Piski Lászlóné*, *Pfinn Istvánné*, *Plussek Ferencné*, özv. *dr. Preisachné*, *Rauscherné*, *Reinitz Lipóné*, *dr. Révy Ferencné*, *Rostagni Flögi Karolin*, *Say Ferencné*, *Schiifer Imréné*, *Schlammadinger Antalné*, *Schlesinger Gyuláné*, *Schram Jánosné*, *Schwarczbach Elter Gizella*, *dr. Szabady Józsefné*, *Szepessy Gézáné*, *dr. Szüts Gedeonné*, *Tamás Vilmos*, *Tóth Aladárné*, *id. Tóth Béláné*, ifj. *Tóth Béláné*, *Tóth Gézáné*, *Udvardy Jánosné*, *Ujházy Sándorné*, *dr. Varga Zsigmondné*, özv. *Vaimár Ferencné*, *Vértessy Józsefné*, *Vértessy Matild*, özv. *Viczentyné*, *Vogel Alajosné*, özv. *Zákits Miklósné*, *Závodnich Sándorné*, *Zoltán Ödöné*, özv. *Zuner Károlyné*

1—1 koronát: *Apt Ödöné*, *Baloghné Patay Ilona*, *Beöröndy Istvánné*, *Cossini Teofilné*, *Csöppentzky Emmike*, *Destek Adolfné*, *Elefánthyné*, *Exner Gyözöné*, *Farkas Antalné*, *Fischer Annus*, *dr. Friss Adolfné*, *Gebhardt Béláné*, *dr. Hercz Oszkárné*, *dr. Holly Gézáné*, özv. *Horváth Lászlóné*, *Hrabovszky Aurélné*, *Ilés Károlyné*, *Jámbor Zsigmondné*, *dr. Kalteneckerné*, *Kálmán Vincéné*,

Kornis Boldizsárné, *Kováts Istvánné*, *Kováts Károlyné*, *Köhlerné*, *Kunos Gyuláné*, *L. né*, *L. A. né*, *Langrafné*, *Leéb Erzsi*, *Lukáts Lajosné*, *Matskassy Rózi*, *Márky Istvánné*, *dr. Mészölyné*, *N. N.*, *N. N.*, *Pápayné*, *Pásztor Sándorné*, *dr. Planerné*, *Pollák Gusztávné*, *dr. Riffer Gézáné*, *Sipos Sándorné*, *Skalka Jánosné*, *Steiner Béláné*, *dr. Steiner Jákóné*, *Szammer Imréné*, *Szammer Kálmáné*, özv. *Szauer Józsefné*, *Tóth Istvánné*, *Veichinger Sándorné*, *Veisz Adolfné*, *Vida Pálné*, *Weber Károlyné*, *Winkler Vilmosné*, *Wünsch Maria*, özv. *X. né*.

Özv. *Duzs Lajosné* 60 fillért. *N. N.* 40 fillért.

Özv. *Felmayer Istvánné* kendőket és kötevényeket, *Felmayer István* és *Fia* gyár igazgatósága kelmeiket, mely adományokért, valamint a *Kath. Legényegyletnek* a diszterem átengedéseért hálás szívvel mond köszönetet.

A Székesfehérvári Jótékony Nőegylet válaszmánya.

— (Egy följelentés.) A munkából kizárt csizmadiaságok ellen a munkaadók feljelentést tettek a rendőrségen amatt, hogy a vidékről érkező segélyeket a munkábaállásról lebeszélés és több esetben erőszakot alkamaztak, hogy az illető elutazzék. Miután a feljelentést a munkaadók több konkrét esettel támogatják, a rendőrség megindította az eljárást.

— (Az új esküdték.) Az 1907-évre kisorsolt esküdték listája a következők:

Andretti Károly Sósokt, *Antal József* Zámoly, *Arany Adam* Aba, *Auspitz Ignác* Szolgaegyháza, *Balassa Gyula* Sárborágy, *Baly Kálmán* Kápolnásnyék, *Bandl Ferenc*, *Bárdy Albert* Sárkeresztur, *Bárdossy Viktor* Ráczalmás, *Basch Adolf*, *Baur Mihály*, *Belák Ignác*, *dr. Benjamin Jenő* Vál, *Berghammer József*, *Bergmann Aladár*, *Sárszentmihály*, *Berki Ferenc* Polgárdi, *Bernstein Samuel*, *Berregi György*, *Berveiller János*, *Bischof József* Bicske, *Boár Jenő* Füle, *Bogya Ferenc*, *Böné Gyula* Gárdony, *Borbély György*, *Borbély József* Alap, *Borbély Sándor* Aba, *dr. Bochart Jenő*, *Bottka Vilmos* Vál, *Braunfeld Lajos* Mány, *Brambrig Vilmos* Adony, *Braunauer István* Ercsi, *Budai Bela* Martonvásár, *Chatel István* Vál, *Czacher János* Mór, *Czacher Gusztáv* Százhalombatta, *gróf Cziráky Antal* Lovasbénye, *Czollner Vince*, *id. Csapó István*, *Csapó István* Aba, *Csilhás Béla* Aba, *Csitári G. Emil*, *Csontos Andor* Baracska, *dr. Csöppentzky Mihály*, *Csucs István*, *Deák Dávid*, *Deak Pál*, *Destek Adolf*, *Detrich Zsigmond* Aba, *Deutsch Aladár*, *Deutsch Mór* Kápolnásnyék, *Dóra Szilárd* Dunapentele, *Dukás Mór*, *bárá Durneisz Sandor* Pákoz, *Édes István* Csőr, *Ellő István* Sárkereszties, *Engel Sándor* Sárosd, *Fa Lajos* Aba, *dr. Faludi Gyula*, *Fantusz Samu* Polgárdi, *Fay Gyula* Bot, *Fekete József*, *Fiáth István* Nagylók, *Fischer Mór* Polgárdi, *Fishof Izidor* Felcsut, *Fister János*, *Flaskár József*, *Flits Miklós*, *Fortvingler Ferenc*, *Förstner Lajos* Nagylók, *Förstner Mór*, *Mór*, *Frank Géza* Gárdony, *Frankl Izidor* Ráczalmás, *Fried Manó* Alap, *Freud Manó* Bicske, *Füri Lajos* Csőr, *Füzi Marton* Galter Frigyes Martonvásár, *Gáncs István*, *Gánti Lajos*, *Gemesi Károly* Adony, *Gerenday Gyula*, *Gerő Jakab*, *Gondol Dezső* Baracska, *Göllner Károly* Bicske, *Gömbös László* Bicske, *Greiner Soma*, *Gribsch Béla* Szolgaegyháza, *Grohmann Károly* Herczegfalva, *Gromann Lajos* Sárosd, *Grünfeld Béla* Kápolnásnyék, *Grunfeld Gábor* Zámoly, *Grünfeld Ignác* Nagyveleg, *Grünfeld Jakab*, *Grünfeld Vilmos* Mór, *Gyurkovits József* Nádasdladány, *Háj Antal* Rácalmás, *dr. Hajós Rezső*, *Halmy Nándor* Csősz, *Havas Géza*, *Havranek Lajos*, *Heckenast Kálmán*, *Heisler Mór* Mór, *Héjj József*, *Helper Pál* Pákoz, *dr. Heumann József* Mór, *Hirtling Pál*, *Hlotka István*, *Hoepfner Gyula* Ráckeresztur, *dr. Holly Géza*, *Horváth Gyula* Gárdony, *Szili Horváth Pál* Rácalmás, *Illés Károly*, *Janny Rezső* Vértessacs, *Jenisch Adam* Sárosd, *Jilek József* Seregélyes, *dr. Kalteneckert Viktor*, *id. Kapitány Lajos*, *Kaposi Ferenc* Moha, ifj. *Kasó József* Aba, *Kasza István* Aba, *Kégl Miklós*, *Kende Béla* Sárszentmihály, *Keresztes Zsigmond* Székesfehérvár, *Kiss Antal* Nagyláng, *id. Kiss József* Velence, *dr. Kisteleki Károly*, *Kirisits Bódogné*, *Klein Lajos* Baracs, *dr. Kneifel Ferenc*, *Kohn Adolf*, *Koller Pál* Alsószentiván, *Koller Tivadár* Alap, *Kommer Gyula* Alap, *Konrad Kálmán*, *Szigeti Kósa* Miklós Fehérvárcsurgó,

Kováts Alajos, Kováts Béla Sárszentmiklós, Kováts Ferenc, dr. Kováts János, Kovács Károly, Kováts Lajos Szabadbattyán, Kovács Lajos Veresacska, Kovács Lipót Martonvásár, Körmeny József Pákozdi.
(Folyt. köv.)

— (A IV. országos borvásár.) A „Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesülete” március hó 23—25-ig tartja a legközelebbi országos borvásárt Pozsonyban, mely iránt országszerte nagy érdeklődés mutatkozik. Míután ugy Ausztriában, mint Németországban az idén igen rosszul sikerült a szüret, mindazok a szőlőbirtokosok, a kiknek régebbi borkészletük van, nagyon helyesen teszik, ha borikat a vásáron bejelentik, mert ilyen kedvező alkalom borok jó áron való értékesítésére egyhamar nem kínálkozik. A borvásárra jelentkezni február 20-áig lehet. A ki azon részt venni kíván, forduljon bejelentő lapért a „Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesülete” igazgatóságához (Budapest, IX., Üllői-ut 25. II. 11.)

— (Ékszer lopás.) Uj év napján délelőtt Schlamadinger Jenő dr. vármegyei tisztifőügyész Lépcső-utcai lakásába egy színész kinézésű fiatalember állított be azzal, hogy a házigazdával ohajt beszélni. Schlamadingerek nem voltak otthon, de a cseléd mi rosszat sem sejtve, bebocsátotta az idegent a szobába, hogy ott várakozzon, míg valaki megérkezik. Az illető jó félórát töltött a lakásban, majd azzal, hogy később visszajön, eltávozott. Schlamadingerek hazatérkezve rögtön észrevették, hogy a lakásban lopás történt. A tolvaj egy 300 korona értékű aranyórát és egy ezüst gyufatartót vitt el magával. A rendőrség megindította a nyomozást, czideig azonban még eredmény nincs.

— (Meglóptott székely házaló.) Tóti Ferenc székely házaló a Deák Ferenc-utca 11. szám alatt lakott Nimeth Istvánnál. Tóti tegnapielőtt éjjelre lakótársat kapott egy 18 éves fiatalember személyében, aki színésznek mondta magát. Reggelre Tóti szomorú valóra ébredt. A lakótársal együtt egy öltözet ruhája, ezüst órája és láncja, továbbá egy fehér asztalterítője hat kendővel együtt eltűnt. A tolvaj ezek ellenében egy könyvet és egy előleges színházi jeletést hagyott hátra a mezőberényi színtársulat személyzetéről. A rendőrség keresi a tolvajt.

— (Rendőri hírek.) Horváth Imre, Horváth Lajos, Takács József, Fülki József és Raffai András iskolásgyermekek a szülőöres idején nagyobb mennyiségű szőlőt loptak Streiförder Rudolfné maroshegyi szőlőjéből. Emel azonban sokkal nagyobb kárt okoztak azáltal, hogy az érett szőlőfűrtöket levették. A gyermekek tetteit a rendőrség a szülőket vontja felelősségre, akiket fejenként három korona pénzbüntetésben és az okozott kár megtérítésében marasztalta. Ferenc Béla móri csavargó lakás és foglalkozás nélkül csavargott a város területén. A rendőrség két nappi elzárásra ítélte. Büntetésének kitöltése után illetőségi helyére toloncolják. — Héjji Károly és Dörög István helybeli lakosok karácsony estjén éktelen lármával vonultak végig a Széchenyi-utcán és pisztolaikból többször a levegőbe lötek. A rendőrség kihágási osztálya közszenhábitás címén 12—12 korona pénzbírságra ítélte őket.

— Szigeti fényképészeti és festészeti műintézet Székesfehérvár, Kossuth-utca 9. sz. Nagyításokat bármely kis fénykép vagy természet után aquarell, platin, vagy olaj kivitelben. Elsőrangú munkaért szavatol Szigeti.

MŰVÉSZET.

* Rákóczi fia. Szerdán színtársulatunk bemutatta Rákosi Viktornak egy történeti színművet. Örömmel látunk magyar drámát a mű-

soron és őszintén sajnálhatjuk a közönség közönyös magatartását a komoly darabok iránt. Rákóczi fia a nemzeti küzdelem jegyében fogant s szerzője belelehelt magyar lelkeknek egész melegét. Elénk állítja a sorsverte magyar nép százados ellenségét, Ausztriát, bemutatja nekünk a gyűlöletes bécsi udvart alattomos fegyvereivel, szörnyű kegyetlenségével és mindenre képes lelkiismeretlenségével. Ez forgatta ki lényéből II. Rákóczi Ferencnek fiát, Rákóczi Józsefet s tette pulyává és nyomorulttá, olyanná, aki hazánknak vallja magát s nem érzi apja nevének varázsát. Monte Rosa grófnak hívják és Bécsben él a császár kenyerén. Ledér hölgyek és félkegyelmű mánások társaságában dörbözöl, Cerigő márkí gondjaira bízva, akinél az az egyetlen feladata, hogy megölje az ifju lelkét. A májtényi fegyverletétel után agyonsnyargalt és koldussá tett magyar nép vezért keres, hogy nyílt lázadásban ell. álljon a vérlázító kegyetlenséggel garázdálkodó bécsi udvarnak. Az erre meghivatottabb — II. Rákóczi Ferenc — meghalt Rodostóban, Korláth Simon pedig, a vitéz kurucvezér már öreg e nehéz tisztre. De Korláth Simon ifju leánya, Mária, megígéri a magyaroknak, hogy visszahozza Rákóczi Józsefet hazájának s hössé teszi. A bájos leánnyal együtt utra kel a dalos Tamás diák is. Cigánymuzikusokkal belopódnak Rákóczihoz, aki elbámulva hallgatja Tamás diák kesergő magyar nótáját. A magyar leány fel akarja rázni tespedtségéből. Egy magyar koldus, egykor kuruc katona, is odavetődik, aki színtelen ébresztgeti szunnyadó lelket. Cerigő márkí spanyol palinkát akar Rákóczival megitatni, amelynek hatása alatt kifecsegné legtitkosabb gondolatait és így kiszolgáltatná magát ellenségeinek. A palinkát azonban egy kétszínű kőbor lovag fortélya folytán maga Cerigő issza meg s kiadja magából mindazt a szennyt, amit a bécsi udvarban magába szedett. Rákóczi megtudván, milyen alávalóvá tette őt Ausztria, kardot ránt és harcba vonul Korláth Máriával, aki iránt forró szerelemre gyuladt. Mária tartja benne a lelket. Mária betöltve látja hivatását s nehogy Rákóczit a szerelem tabujává tegye, szívébe dől Rákóczi törét. Rákócziban megtört minden lelki erő. Ekkor közelébe ferközik Cerigő és megmérgezi. Ime a darab meséje. Látjuk, nem egváb mint színes historia. Es ennek az előadása, maga a színmű, hatásos és érdekes volt. Ez a jól kidolgozott történeti színmű gyors folyása, mindenütt érdekes, néhol izgató cslelkenyével, hazafias tendenciájával s patetikus nyelvezetével kétségtelenül igen figyelemreméltó alkotása neves szerzőjének. Cselekvő hőse voltaképpen nem is Rákóczi, hanem a láthatatlan és mindenre képes bécsi udvar, a mely iránt a szerzőnek elfogult indulatosságával sikerül gyűlöletet kelteni lelkünkben. A szereplők közül a legnehezebb feladat Rákóczi József ábrázolóját, Déri Belát terhelte. Meglátszott, hogy jól átgondolta szerepét, de szilaj temperamentuma és az előkelőség híján való mozdulatai éppen nem illettek a kinyalt, tarkaruhájú Monte Rosa grófnak. Gerőji Ilona Máriájával újból bebizonnyította, hogy kitűnő alakító, aki jól ért az érzelmek eseteléséhez. Gyárfás szokatlanul jól játszott. Tamás diákjában nagyon sok méltóság és férfiaság volt. Szigeti De la Reviere szerepében kifogástalan alakítást mutatott be. Hérics Ottó nagy hatást tett az öreg koldus sikerült alakításával. Ambiciójáért nyílt színen is megtapsoltak. Bátorfi, Cerigo márkí személyesítőjét, komikus alakításairól ismeri a közönség s ezért gyakran derültseget keltett ott is, ahol talán nem volt az a szandeka. Azt tartjuk, a márkí nem neki való szerep. A többiek is buzgólkodtak a sikerért. Általában a legjobb benyomásokkal távozunk a házból. (Hg.)

* Szilasy után Solti. Szilasy vendégjátékában meg nem is volt részünk, máris újabb értékes vendégszerzés hírért vesszük. Solti Vilma

főlépéséről van szó. Míg ugyanis Szilasy Etel Tábort Fridát fogja főcserélni jövőre, Solti majd Déne: Ella örökébe lép koloraturprimadonnának. Szilasyról megirtuk már, hogy a vidék egyik sztárja. Soltiról is csak jót mondhatunk.

Felélős szerkesztő: Dr. HELVEY LAJOS.

Meghívó.

A bodajki keresztény hitelszövetkezet 1907. évi január 13-án

Kendkívüli közgyűlési

tart,

délután 4 órakor a saját helyiségében, melyre a tagok tisztelettel meghívotnak.

T á r g y:

Két igazgatósági tag választása.

Bodajk, 1906. december 30-án.

Igazgatóság.

Ő es. és kir. Fensége

Herceg Liechtenstein Alajosné, született ERZSÉBET Főhercegnő KAMARAI SZÁLLITÓJA.

Tisztaság, közegészség és legkényesebb igényeket is kielégítő módon ujonnan felszerelve áll a n. é. közönség szolgálatára:

MARSHALL NÁNDOR

HENTES és KÖLBÁSZÁRUK

ÜZLETE

Alapítva 1882 SZÉKESFEHÉRVÁR Alapítva 1882 Kossuth utca 6.

Elárusítás nagyban és kicsinyben.

Ajánlja kizárólag elsőrendű, saját gyártmány árúkból álló állandó nagy raklárát, mint:

Prágában elsajátított módszer szerint pácolt sonka és füstölt húsk; kolozsvári és debreceni szalonnák; friss húsk fiatal sertésekből; legjobb minőségű zsír; friss szalonna és hár.

Naponta friss mindennemű KÖLBÁSZÁRUK.

HIDEG FELSZELTEK nagy vátasztekban.

Vidéki megrendelések legpontosabban teljesítettnek.

Sirolin

ezzel az ártóval és a baktériákkal, megakadályozza a köhögést, vándorlást, újulást.

Tüdőbetegségek, hurutok, szamar-köhögés, skrofulozis, influenza ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mindögy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenben „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájcs)

„Roche”

Kapható orvos rendelésre a gyógyszerárban. — Ára üvegekben 4- és 8-gramm.